

30 grudnia 1927 r.

2

URZĄD PATENTOWY

B60c 29/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 6700.

Kl. 63 e 3.

Thomas Baker Mc Leroth
(Londyn, Wielka Brytania).

Czop do kiszek powietrznych wielokomorowych obręczy pneumatycznych.

Zgłoszono 28 lipca 1922 r.

Udzielono 31 grudnia 1926 r.

Pierwszeństwo: 2 września 1921 r. (Wielka Brytania).

Wynalazek niniejszy dotyczy kieszki powietrznej do obręczy pneumatycznych, złożonych z szeregu komór tak urządzonych, że uszkodzenie jednej z nich nie niszczy całej obręczy jako całości.

Podobne kieszki i formy do ich odlewania opisane są w patencie Nr 5912. W przewodach tych tak zwany kanał zasilający umieszczony jest wokół obwodu wewnętrznego kieszki, łącząc się z każdą z jej komór powietrznych zapomocą rurek gumowych bez zaworów. W wynalazku niniejszym chodzi o ułatwienie wyrobu podobnych rur powietrznych.

W tym celu znajduje zastosowanie czop z kryzą (zwany dalej wprost czopem) z głowicą lub bez, wprowadzany do otworu

odpowiedniej ścianki. Czop posiada wąski centralny kanał, połączony z kanałami wykonanymi poprzecznie w stosunku do podstawy czopa, t. j. tego końca, który leży w kanale zasilającym w kierunku obwodu kieszki powietrznej.

Wykonany z wulkanitu, prasowanej fibry, metalu lub z innych materiałów czop posiada zaokrągloną głowicę, szyjkę odpowiadającą grubości ścianki, przez którą czop przechodzi, oraz szeroką podstawę. Wąski kanał przechodzi w kierunku osiowym przez głowicę, szyjkę i podstawę czopa. Dwa kanały średnicowe w podstawie czopa przecinają się wzajemnie i łączą z kanałem osiowym. Powierzchnia górna podstawy czopa oraz jego szyjka może być

zaopatrzona we współśrodkowe fale, żeberka lub wyżłobiona w celu lepszego przylegania do ścianki.

Zakładać czopy w otwory ścianki można zarówno przed, jak i po wulkanizacji przewodu, zależnie od metody, stosowanej przy wyrobie kieszki.

Jeżeli kieszkę wykonujemy w kształcie prostej rury, zaopatrzonej we wspólny kanał zasilający lub bez niego, to wkładamy czopy do formy przed wulkanizacją łącznie z bezzaworowymi rurkami gumowymi. Można je jednak również wkładać i po wulkanizacji w bezzaworowe rurki gumowe.

Czopy można wulkanizować albo wkładać w oddzielnie wykonany kanał zasilający, można je również spajać wulkanicznie, lub przeprowadzać przez pasek gumy, stanowiący pokrywę otworów służących do wydobywania rdzeni, o ile otwory te umieszczone są na wewnętrznym obwodzie kieszki, a kanał zasilający utworzony jest za pomocą osobnego paska gumowego, który jedynie na krawędziach połączony jest z kieszką powietrzną.

Można również wykonać na podstawie czopa szereg wzajemnie przecinających się i połączonych z kanałem centralnym żłobków, które zastępują wewnętrzne kanały poprzeczne. Czopy można wykańczać na tokarce, za pomocą odlewania, prasowania i t. d. Kanały i żłobki można wykonywać jednocześnie lub osobno.

Załączony rysunek przedstawia w powiększonej skali szereg przykładów wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia przekrój pionowy odmiany czopa, wprowadzonego w kieszkę powietrzną, fig. 2 — rzut poziomy czopa, fig. 3 — inną odmianę czopa, wreszcie fig. 4 — rzut pionowy dalszej odmiany czopa z kieszką powietrzną w przekroju.

Czop (fig. 1 i 2) posiada półkulistą głowicę *a*, szyjkę *b* i rozszerzoną podstawę *c*, kanał *d*, który przechodzi przez głowicę,

szyjkę i podstawę, oraz dwa średnicowe kanały *e* i *f*, wzajemnie prostopadłe, w podstawie *c*, przecinające się oraz łączące się z kanałem *d*. Czop wprowadzony jest w bezzaworową rurkę *g*, połączoną ze ścianką *h*. Długość szyjki *b* jest tak dobrana, że głowica *a* po przebyciu ścianki *h* wchodzi do rurki *g* i, przylegając do rurki oraz do wewnętrznej powierzchni ścianki *h*, zapobiega przesuwaniu się czopa.

Przedstawione na fig. 3 przecinające się kanały *j*, *k* wykonane są na powierzchni podstawy *c* czopa, zastępując kanały wewnętrzne (fig. 1 i 2). Fig. 1 i 3 przedstawiają również współśrodkowe żłobki *m* na górnej powierzchni podstawy *c*, zwiększające przyleganie czopa do ścianki *h*.

W odmianie przedstawionej na fig. 4, czop nie posiada głowicy *a*, a szyjka *b* pokryta jest podłużnymi żłobkami *n*, zwiększającymi przyleganie czopa do powierzchni otworu w ścianie *h* i powierzchni rurki *g*.

Układ kanałów *e*, *f* i żłobków *j*, *k*, *m*, oraz *n*, nie posiada znaczenia zasadniczego i może być dowolnie zmieniany. Można np. w przykładzie uwidocznionym na fig. 1 pokryć szyjkę *b* czopa podłużnymi żłobkami *n*, falami lub żebrami.

Kanał *d* może być na znacznej części swej długości rozszerzony, byle tylko u wylotu pozostawały krótkie zwężenia *e*, *g*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Czop do kieszek powietrznych wielokomorowych obręczy pneumatycznych z głowicą lub bez niej, znamieny tem, że posiada wąski kanał osiowy, łączący się z kanałem lub z kanałami, umieszczonymi w podstawie czopa w kierunku prostopadłym do kanału osiowego i przechodzącymi przez podstawę nawylot.

2. Czop według zastrz. 1, znamieny tem, że podstawa czopa posiada kanały

wzajemnie się przecinające i połączone z kanałem osiowym czopa.

3. Czop według zastrz. 1, znamieny tem, że kanały według zastrz. 2 wykonane są na powierzchni podstawy czopa.

4. Czop według zastrz. 1—3, znamieny tem, że powierzchnie podstawy i

szyjki czopa są pokryte falami, żeberkami lub żłobkami.

Thomas Baker Mc Leroth.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

